

DECIZII RELEVANTE

Secția penală și pentru cauze cu minori și de familie

[1]. Greșita menținere a dispozițiilor art. 41 alin. (1) C. pen. Greșita aplicare a normelor privind contopirea pedepselor raportat la Decizia nr. 22/2020 a ÎCCJ

Index tematic: alte legi speciale

Legislație relevantă: art. 2 alin. (1) din Legea nr. 143/2000

Rezumatul problemei de drept

Față de situația juridică a inculpatului XX reținută atât în prezentul dosar, cât și în dosarul xxxx/xxx/2018 în care Tribunalul ... a pronunțat sentința penală nr. 53/07.05.2019, definitivă prin decizia penală nr. 1061/25.11.2019 a Curții de Apel Ploiești, sentință ce are legătură cu faptele din prezenta cauză, Curtea a constatat că judecătorul fondului a pronunțat o hotărâre nelegală atât prin greșita reținere a dispozițiilor art. 41 alin. (1) C. pen. față de infracțiunea prev. de art. 2 alin. (1) din Legea nr. 143/2000, cât și față de aplicarea greșită a normelor privind contopirea pedepselor în prezenta cauză, având în vedere și Decizia nr. 22/2020 a ÎCCJ.

De asemenea, Curtea a avut în vedere faptul că nu se poate dispune direct, pentru prima dată în calea de atac contopirea unor pedepse, dacă această operațiune juridică nu a fost efectuată de către instanța de fond.

Potrivit art. 349 alin. (1) C. pr. pen. cu referire la art. 8 C. pr. pen., art. 21 alin. (3) din Constituție și art. 47 teza a II-a din Carta Drepturilor Fundamentale a Uniunii Europene, instanța soluționează cauza dedusă judecării cu garantarea respectării drepturilor părților – cu precădere a dreptului la un proces echitabil – și asigurarea administrării probelor pentru lămurirea completă a împrejurărilor cauzei, în scopul aflării adevărului.

Conform art. 371 C. pr. pen., judecata se mărginește la faptele și persoanele arătate în actul de sesizare al instanței.

În consecință, în raport de ansamblul motivelor de fapt și al temeiurilor de drept expuse pe parcursul prezentelor considerente, Curtea, în temeiul art. 421 alin. (1) pct. 2 lit. b) C. pr. pen. a admis apelurile formulate de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție DIICOT – Biroul Teritorial ... și inculpatul XX împotriva sentinței penale nr. 42/09.06.2022 pronunțată de Tribunalul ..., a desființat, în parte, sentința penală apelată cu privire la inculpatul XX și, în consecință, a trimis cauza spre rejudecare la aceeași instanță, respectiv Tribunalul

Identificare

Curtea de Apel Ploiești – Secția penală și pentru cauze cu minori și de familie
Decizia penală nr. 140 din data de 7 februarie 2023

Prin sentința penală nr. 42 din data de 09 iunie 2022 pronunțată de Tribunalul ..., s-au dispus printre altele, în baza art. 2 alin. (1) din Legea nr. 143/2000 cu aplicarea art. 35

alin. (1) C. pen. și art. 41 alin. (1) C. pen., cu referire la art. 396 alin. (10) C. pr. pen. și art. 375 alin. (1), (2) C. pr. pen., condamnarea inculpatului XX, la pedeapsa de 1 an și 9 luni închisoare pentru săvârșirea infracțiunii de trafic de droguri de risc, în perioada februarie 2018 – noiembrie 2019.

În baza art. 67 alin. (2) C. pen., s-a aplicat inculpatului pedeapsa complementară a interzicerii exercitării drepturilor prevăzute de art. 66 alin. (1) lit. a), b), h) și k) C. pen. pe o durată de 3 ani.

În baza art. 65 alin. (1) C. pen., s-a aplicat inculpatului pedeapsa accesorie a interzicerii exercitării drepturilor prevăzute de art. 66 alin. (1) lit. a), b), h) și k) C. pen., începând cu data rămânerii definitive a sentinței și până când pedeapsa principală privativă de libertate a fost executată sau considerată ca executată.

În baza art. 4 alin. (1), (2) din Legea nr. 143/2000 cu aplicarea art. 41 alin. (1) C. pen., cu referire la art. 396 alin. (10) C. pr. pen. și art. 375 alin. (1), (2) C. pr. pen., inculpatul XX a fost condamnat la pedeapsa de 9 luni închisoare pentru săvârșirea infracțiunii de deținere de droguri de risc (cannabis) și mare risc (amfetamină), la data de 27.11.2019.

În baza art. 67 alin. (2) C. pen., s-a aplicat inculpatului pedeapsa complementară a interzicerii exercitării drepturilor prevăzute de art. 66 alin. (1) lit. a), b), h) și k) C. pen. pe o durată de 3 ani.

În baza art. 65 alin. (1) C. pen., s-a aplicat inculpatului pedeapsa accesorie a interzicerii exercitării drepturilor prevăzute de art. 66 alin. (1) lit. a), b), h) și k) C. pen., începând cu data rămânerii definitive a sentinței și până când pedeapsa principală privativă de libertate a fost executată sau considerată ca executată.

În baza art. 38 alin. (1) C. pen. cu referire la art. 39 alin. (1) lit. b) C. pen., art. 45 alin. (3) lit. a), alin. (5) C. pen., s-a aplicat inculpatului pedeapsa cea mai grea și anume aceea de 1 an și 9 luni închisoare la care s-a adăugat sporul de 3 luni închisoare (1/3 din cuantumul celeilalte pedepse stabilite), inculpatul având de executat pedeapsa de 2 ani închisoare alături de pedeapsa complementară a interzicerii exercitării drepturilor prevăzute de art. 66 alin. (1) lit. a), b), h) și k) C. pen. pe o durată de 3 ani și a pedepsei accesorii a interzicerii exercitării drepturilor prevăzute de art. 66 alin. (1) lit. a), b), h) și k) C. pen., începând cu data rămânerii definitive a sentinței și până când pedeapsa principală privativă de libertate a fost executată sau considerată ca executată.

În baza art. 96 alin. (4) C. pen. și art. 43 alin. (2) C. pen., s-a revocat suspendarea executării sub supraveghere a pedepsei de 2 ani, 4 luni și 10 zile de închisoare aplicată inculpatului prin sentința penală nr. 53/07.05.2019 a Tribunalului Buzău, pronunțată în dosarul nr. 1087 /114/2018, definitivă prin decizia penală nr. 1061/25.11.2019 a Curții de Apel Ploiești, care nu se contopește cu noua pedeapsă rezultantă, urmând ca inculpatul să o execute alături de aceasta, rezultând în final o pedeapsă de 4 ani, 4 luni și 10 zile de închisoare alături de pedeapsa complementară a interzicerii exercitării drepturilor prevăzute de art. 66 alin. (1) lit. a), b), h) și k) C. pen. pe o durată de 3 ani și a pedepsei accesorii a interzicerii exercitării drepturilor prevăzute de art. 66 alin. (1) lit. a), b), h) și k) C. pen., începând cu data rămânerii definitive a sentinței și până când pedeapsa principală privativă de libertate a fost executată sau considerată ca executată.

În baza art. 72 alin. (1) C. pen., s-au computat din pedeapsa rezultantă de executat durata reținerii și a arestului preventiv, respectiv 02.06.2016-06.08.2016 (sentința penală nr. 53/07.05.2019).

În baza art. 16 alin. (1) din Legea nr. 143/2000, s-a confiscat de la inculpat obiectele supuse analizei de laborator pe care s-au evidențiat urme de droguri și a cantităților de droguri rămase în urma analizei efectuate de L.C.A.P.D. București, depuse la camera de corpuri delictive din cadrul I.G.P.R. – D.C.J.S.E.O., conform dovezii nr. .../14.02.2020.

În baza art. 7 din Legea nr. 76/2008, s-a dispus la data rămânerii definitive a prezentei sentințe, prelevarea de probe biologice de la inculpații XX și YY în vederea introducerii profilului genetic în Sistemul Național de Date Genetice Judiciare.

În baza art. 274 alin. (2) C. pr. pen., inculpatul a fost obligat la plata sumei de 4.000 lei cu titlu de cheltuieli judiciare, suma de 5.062 lei onorariu apărătorilor din oficiu avansată Baroului de avocați din fondul special al Ministerului Justiției urmând a rămâne în sarcina statului.

Împotriva acestei sentințe, în termen legal, au declarat apel Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism – Biroul Teritorial ... și inculpatul XX, criticând-o ca fiind nelegală.

Astfel, prin motivele de apel depuse la dosarul cauzei și susținute oral de reprezentantul Ministerului Public în cadrul dezbaterilor, s-a arătat că nelegalitatea vizează reținerea în sarcina inculpatului XX a stării de recidivă postcondamnatorie prevăzută de art. 41 alin. (1) C. pen., pentru săvârșirea infracțiunii de trafic de droguri de risc prev. de art. 2 alin. (1) din Legea nr. 3/2000, cu aplicarea art. 35 alin. (1) C. pen.

A fost astfel influențată în mod nelegal tehnica de contopire a pedepselor stabilite pentru cele două infracțiuni pentru care a fost trimis în judecată și pedeapsa rezultantă aplicată prin raportare la condamnarea definitivă anterioară a inculpatului pentru comiterea altor infracțiuni.

Se constată că instanța de fond a reținut săvârșirea în stare de recidivă postcondamnatorie a infracțiunii de trafic de droguri de risc în formă continuată în perioada februarie 2018 – noiembrie 2019, de către inculpatul XX, având în vedere reținerea la săvârșirea acestei infracțiuni a stării de agravare deși procurorul de caz atât în istoricul actului de sesizare cât și la încadrarea faptelor reținute în sarcina inculpatului, nu a reținut această stare de agravare și pentru această infracțiune.

Mai mult, în timpul soluționării cauzei, instanța de judecată nu a pus în discuție schimbarea de încadrare juridică, starea de recidivă postcondamnatorie fiind reținută în actul de sesizare doar pentru săvârșirea infracțiunii de deținere de droguri de risc – de cannabis, și droguri de mare risc – amfetamină, la data de 27.11.2019.

Pentru a se reține această stare de agravare s-a avut în vedere că această infracțiune a fost săvârșită la data de 27.11.2019, respectiv la 2 zile după emiterea deciziei penale nr. 1061/25.11.2019 a Curții de Apel Ploiești, prin care a rămas definitivă sentința penală nr. 53/07.05.2019 a Tribunalului ..., sentință prin care inculpatul a fost condamnat la pedeapsa de 2 ani 4 luni și 10 zile de închisoare, în regim de suspendare sub supraveghere a pedepsei, pe un termen de supraveghere de 4 ani. Este evident, astfel, că această infracțiune a fost săvârșită și descoperită pe durata acestui termen de supraveghere.

Din probele administrate în cauză în timpul urmăririi penale nu rezultă, însă, că inculpatul a săvârșit acte materiale ale infracțiunii de trafic de droguri de risc, în formă continuată, prev. de art. 2 alin. (1) din Legea nr. 143/2000 cu aplicarea art. 35 alin. (1) C. pen., după data de 25.11.2019, motiv pentru care, constatând că infracțiunea a fost săvârșită înainte de această dată, procurorul de caz, în mod legal, nu a reținut săvârșirea acesteia în stare de recidivă postcondamnatorie.

La soluționarea prezentei cauze, instanța de judecată, reținând în mod eronat pentru fiecare din cele două infracțiuni deduse judecării starea de recidivă postcondamnatorie și pentru ambele săvârșirea în concurs real, a dat direct eficiență prevederilor art. 38 alin. (1) C. pen. cu referire la art. 39 alin. (1) lit. b) C. pen. și a art. 45 alin. (3) lit. a), alin. (5) C. pen., pentru cele două infracțiuni și, după ce a efectuat contopirea pedepselor stabilite, a aplicat spre executare pedeapsa rezultantă potrivit acestor prevederi.

Se constată că tocmai reținerea în mod eronat și pentru infracțiunea de trafic de droguri de risc a stării de recidivă postcondamnatorie a dus la o modalitate greșită de contopire a pedepselor.

Raportat la situația concretă, s-a apreciat că în cauză este incidentă Decizia nr. 22 din 9 iulie 2020 a Înaltei Curți de Casație și Justiție – Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală, publicată în M. Of. nr. 907 din 6 octombrie 2020, prin care se stabilește că: „în cazul în care o infracțiune (A) este concurentă atât cu infracțiunea ce reprezintă primul termen (B), cât și cu infracțiunea ce reprezintă al doilea termen (C) al unei recidive postcondamnatorii, operațiunea de stabilire a pedepsei rezultante implică aplicarea regulilor concursului de infracțiuni între pedepsele stabilite pentru infracțiunile (A) și (B), rezultantei fiindu-i aplicate ulterior regulile recidivei postcondamnatorii prin raportare la pedeapsa stabilită pentru infracțiunea (C)”.

Astfel, infracțiunea nou-descoperită va face parte din structura primului termen al recidivei, iar prin aplicarea dispozițiilor art. 38 și 39 C. pen. pedeapsa rezultantă va deveni prim termen al recidivei.

În consecință, constatând că infracțiunea de trafic de droguri de risc săvârșită de către inculpat este concurentă cu cele pentru care acesta a fost condamnat anterior prin S.P. nr. 53 din 07.05.2019, fără a reține în mod eronat art. 41 alin. (1) C. pen. cu privire la această infracțiune, solicită să se constate că infracțiunile care fac obiectul prezentei cauze se circumscriu situației juridice avute în vedere în Decizia nr. 22 din 9 iulie 2020 a I.C.C.J., evocată mai sus, și să facă aplicarea dispozițiilor acesteia.

S-a solicitat admiterea apelului formulat.

Apelantul inculpat XX, prin apărătorul său ales, a menționat că este de acord cu susținerile reprezentantului Ministerului Public. A solicitat admiterea apelului declarat, precum și admiterea apelului formulat de Ministerul Public.

Având în vedere criticile formulate în cauză, apelantul inculpat a solicitat să se constate că în mod greșit s-a produs o nelegalitate ce vizează tactica de aplicare și individualizare a pedepsei. Acesta a fost trimis în judecată pentru comiterea a două infracțiuni, de trafic de droguri de risc și consum de droguri. Așa cum rezultă din actul de sesizare a instanței, starea de agravare a răspunderii penale generată de starea de recidivă, a fost reținută doar pentru infracțiunea de consum de droguri, nu și pentru infracțiunea de trafic de droguri.

Având în vedere fișa de cazier a inculpatului ar trebui descontopite niște pedepse, existând atât cazul de agravare a răspunderii penale generat de concursul de infracțiuni, cât și starea de agravare a răspunderii penale generată de starea de recidivă.

Prin raportare la Decizia pronunțată la data de 15.10.2007, în dosarul nr. 40/2007 de Înalta Curte de Casație și Justiție, contopirea nu se poate realiza în fața instanței de control judiciar pentru prima dată, întrucât s-ar încălca dreptul unui proces echitabil, inculpatul fiind privat de un grad de jurisdicție.

Din punct de vedere procedural, consideră apelantul că se impune desființarea hotărârii criticate și trimiterea cauzei spre rejudecare urmând ca instanța de fond să înlăture aplicarea dispozițiilor art. 41 C. pen. în ceea ce privește infracțiunea de trafic de droguri de risc.

De altfel, nu a existat vreo cerere de schimbare a încadrării juridice a faptei, care să fie pusă în discuție.

S-a solicitat admiterea apelurilor, desființarea hotărârii și trimiterea cauzei la instanța de fond pentru rejudecare.

Examinând legalitatea și temeinicia hotărârii apelate, în raport de criticile formulate, cât și sub toate aspectele de fapt și de drept, în temeiul dispozițiilor art. 417 alin. (2) C. pr. pen., Curtea a admis apelurile declarate pentru următoarele considerente:

Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție DIICOT – Biroul Teritorial ... a formulat apel în cauză considerând că instanța de fond a pronunțat o hotărâre nelegală prin reținerea în mod eronat a stării de recidivă postcondamnatorie pentru infracțiunea de trafic de droguri de risc, situație care, totodată, a dus la o modalitate greșită de contopire a pedepselor aplicate inculpatului XX.

Astfel, Ministerul Public a arătat faptul că instanța de fond a dispus condamnarea inculpatului XX pentru săvârșirea în stare de recidivă postcondamnatorie a infracțiunii de trafic de droguri de risc, în formă continuată, fără a pune în discuție schimbarea de încadrare juridică a acestei infracțiuni, respectiv reținerea recidivei postcondamnatorii prev. de art. 41 alin. (1) C. pen.

De asemenea, în motivarea apelului se arata de către Ministerul Public faptul că instanța de fond nu a aplicat în mod corect dispozițiile privitoare la contopirea pedepselor, în cauză fiind incidentă Decizia nr. 22/09.07.2020 a ÎCCJ- Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală, conform căreia în cazul în care o infracțiune A este concurentă atât cu infracțiunea ce prezintă primul termen B, cât și cu infracțiunea ce reprezintă al doilea termen C al unei recidive postcondamnatorii, operațiunea de stabilire a pedepsei rezultante implică aplicarea regulilor concursului de infracțiuni între pedepsele stabilite pentru infracțiunile A și B, rezultantei fiindu-i aplicate ulterior regulile recidivei postcondamnatorii prin raportare la pedeapsa stabilită pentru infracțiunea C.

Inculpatul XX a formulat apel în cauză, apreciind hotărârea atacată ca fiind netemeinică și nelegală, deoarece în mod greșit a reținut instanța de fond recidiva postcondamnatorie prev. de art. 41 alin. (1) C. pen. și pentru infracțiunea de trafic de droguri de risc prev. de art. 2 alin. (1) din Legea nr. 143/2000 fără a pune în discuție schimbarea de încadrare juridică a acestei fapte.

Totodată, apărătorul inculpatului arată faptul că instanța de apel, constatând că infracțiunea prev. de art. 2 alin. (1) din Legea nr. 143/2000 este concurentă cu faptele pentru care inculpatul a fost condamnat anterior prin sentința penală nr. 53/07.05.2019 a Tribunalului ..., nu ar putea dispune direct în calea de atac, conform RIL/15.10.2007 a ICCJ, contopirea pedepsei aplicate pentru infracțiunea care face obiectul judecății cu pedepsele aplicate infracțiunilor concurente, pentru care există o condamnare definitivă, în cazul în care contopirea nu a fost dispusă de către prima instanță.

Studiind actele dosarului, Curtea a constatat că inculpatul XX a fost trimis în judecată prin rechizitoriul nr. .../D/P/2020 emis în data de 26.03.2021 de către Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție DIICOT – Biroul Teritorial ... pentru săvârșirea infracțiunilor de *trafic de droguri de risc* prev. de art. 2 alin. (1) din Legea nr. 143/2000 cu aplic. art. 35 alin. (1) C. pen. și *deținere de droguri de risc și de mare risc* prev. de art. 4 alin. (1) și (2) din Legea nr. 143/2000 cu aplic. art. 41 alin. (1) C. pen., totul cu aplic. art. 38 alin. (1) C. pen.

Prin sentința penală nr. 42/09.06.2022, Tribunalul ... a dispus condamnarea inculpatului XX la pedeapsa de 1 an și 9 luni închisoare pentru săvârșirea infracțiunii de trafic de droguri de risc în temeiul art. 2 alin. (1) din Legea nr. 143/2000 C. pen. cu aplic. art. 35 alin. (1) C. pen. și art. 41 alin. (1) C. pen. și la pedeapsa de 9 luni închisoare pentru săvârșirea infracțiunii de deținere de droguri de risc și de mare risc în temeiul art. 4 alin. (1) și (2) din Legea nr. 143/2000 cu aplic. art. 41 alin. (1) C. pen.

După efectuarea contopirii celor două pedepse aplicate în prezenta cauză, instanța de fond a aplicat inculpatului XX pedeapsa rezultantă de 2 ani închisoare.

Totodată, în baza art. 96 alin. (4) C. pen. și art. 43 alin. (2) C. pen., instanța de fond a dispus revocarea suspendării executării sub supraveghere a pedepsei de 2 ani, 4 luni și 10 zile închisoare aplicată inculpatului prin sentința penală nr. 53/07.05.2019 a Tribunalului ... și a stabilit în sarcina inculpatului pedeapsa rezultantă de 4 ani, 4 luni și 10 zile închisoare.

Față de situația juridică a inculpatului XX reținută atât în prezentul dosar, cât și în dosarul xxxx/xxx/2018 în care Tribunalul ... a pronunțat sentința penală nr. 53/07.05.2019, definitivă prin decizia penală nr. 1061/25.11.2019 a Curții de Apel Ploiești, sentință ce are legătură cu faptele din prezenta cauză, Curtea a constatat că judecătorul fondului a pronunțat o hotărâre nelegală atât prin greșita reținere a dispozițiilor art. 41 alin. (1) C. pen. față de infracțiunea prev. de art. 2 alin. (1) din Legea nr. 143/2000, cât și față de aplicarea greșită a normelor privind contopirea pedepselor în prezenta cauză, având în vedere și Decizia nr. 22/2020 a ÎCCJ.

De asemenea, Curtea a avut în vedere faptul că nu se poate dispune direct, pentru prima dată în calea de atac contopirea unor pedepse, dacă această operațiune juridică nu a fost efectuată de către instanța de fond.

Potrivit art. 349 alin. (1) C. pr. pen. cu referire la art. 8 C. pr. pen., art. 21 alin. (3) din Constituție și art. 47 teza a II-a din Carta Drepturilor Fundamentale a Uniunii Europene, instanța soluționează cauza dedusă judecării cu garantarea *respectării drepturilor părților* – cu precădere a *dreptului la un proces echitabil* – și asigurarea administrării probelor pentru lămurirea completă a împrejurărilor cauzei, în scopul aflării adevărului.

Conform art. 371 C. pr. pen., judecata se mărginește la faptele și persoanele arătate în actul de sesizare al instanței.

Potrivit art. 6 paragraful 1 din Convenția europeană, orice persoană are dreptul la judecarea cauzei sale, în mod public, în mod echitabil și într-un termen rezonabil, de către o instanță independentă și imparțială, instituită de lege care va hotărî asupra temeiniciei oricărei acuzații îndreptate împotriva sa.

Curtea a avut în vedere faptul că una dintre garanțiile dreptului la un proces echitabil constă în faptul că probele trebuie să fie administrate nemijlocit în prezența judecătorului care va statua asupra fondului cauzei și cu privire la toate părțile, precum și cu privire la învinuirea adusă inculpatului, așa cum prevăd dispozițiile art. 396 alin. (1) C. pr. pen., în ceea ce privește latura penală a cauzei.

În situația în care instanța de fond a dispus condamnarea pentru altă încadrare juridică, decât cea pentru care inculpatul a fost trimis în judecată, fără ca în prealabil să pună în discuția părților și să schimbe încadrarea juridică a faptei, Curtea a apreciat că nu poate proceda, pentru prima dată, la soluționarea laturii penale cu privire la infracțiunea sesizată prin Rechizitoriu, întrucât o astfel de soluție ar fi de natură a încălca tuturor participanților la proces, dreptul la două grade de jurisdicție în materie penală, drept care nu face distincție sub aspectul soluționării de către instanțe a laturii penale și/sau a laturii civile a cauzei.

Așadar, potrivit art. 2 par. 1 teza I din Protocolul nr. 7 la Convenția europeană, orice persoană declarată vinovată de o infracțiune de către un tribunal are dreptul să ceară examinarea declarației de vinovăție sau a condamnării de către o jurisdicție superioară.

Din această perspectivă, potrivit art. 408 alin. (1) rap. la art. 38 alin. (2) C. pr. pen., împotriva sentinței penale pronunțate de către tribunal se poate exercita calea de atac a apelului ce se judecă de către curtea de apel, instanță de control judiciar care are plenitudine de jurisdicție în soluționarea cauzei în ansamblul său.

Cu toate acestea, Curtea a apreciat că *efectul devolutiv al apelului*, reglementat în mod expres prin dispozițiile art. 417 C. pr. pen., nu trebuie interpretat ca impunând

instanței de control judiciar o rejudecare completă a fondului în situația neîndeplinirii – indiferent din ce cauză – a acestei condiții de către instanța de fond, chiar și cu privire doar la anumite aspecte ale cauzei.

Astfel, efectul devolutiv nu poate fi înțeles nici ca o administrare a întregului material probatoriu, în sensul efectuării întregii cercetări judecătorești de către instanța de apel, nici ca o suplinire a omisiunii instanței de a se pronunța asupra unor aspecte deosebit de importante ale cauzei, cum sunt cele referitoare la obiectul judecății.

În consecință, în raport de ansamblul motivelor de fapt și al temeiurilor de drept expuse pe parcursul prezentelor considerente, Curtea, în temeiul art. 421 alin. (1) pct. 2 lit. b) C. pr. pen. a admis apelurile formulate de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție DIICOT – Biroul Teritorial ... și inculpatul XX împotriva sentinței penale nr. 42/09.06.2022 pronunțată de Tribunalul ..., a desființat, în parte, sentința penală apelată cu privire la inculpatul XX și, în consecință, a trimis cauza spre rejudecare la aceeași instanță, respectiv Tribunalul

Cheltuielile judiciare efectuate în apel au rămas în sarcina statului.

[2]. Admitere apel – desființare în parte sentința penală apelată și rejudecând se menține pedeapsa aplicată de care instanța de fond și se modifică modalitatea de executare a pedepsei

Index tematic: Cod penal

Legislație relevantă: art. 91 C. pen., art. 336 C. pen.

Rezumatul problemei de drept

Curtea a apreciat că dozarea pedepsei aplicate inculpatului apelant a fost făcută cu respectarea dispozițiilor legale, corect reținute de instanța de fond, care a făcut aplicarea prevederilor legale, privind procedura recunoașterii învinuirii, pedeapsa aplicată fiind apropiată de minimul redus, dar în privința modului de executare a pedepsei raportat la atitudinea de regret și recunoaștere a faptei, lipsa antecedentelor penale și declarația dată în fața instanței de apel, prin care inculpatul precizează că este de acord să presteze muncă neremunerată în folosul comunității dacă va fi găsit vinovat, consideră că se impune aplicarea prevederilor art. 91 C. pen., privind suspendarea sub supraveghere a executării pedepsei.

Identificare

Curtea de Apel Ploiești – Secția penală și pentru cauze cu minori și de familie
Decizia penală nr. 1388 din data de 31 octombrie 2023

Prin sentința penală nr. 1218 din data de 08 iunie 2023 pronunțată de Judecătoria ..., în baza art. 336 alin. (1) C. pen. cu aplicarea art. 396 alin. (10) C. pr. pen., a fost condamnat inculpatul XX, la pedeapsa închisorii de 1 an pentru săvârșirea infracțiunii de conducere a unui vehicul sub influența alcoolului sau a altor substanțe (faptă din data de 25.04.2020).

În baza art. 60 C. pen. pedeapsa se va executa în regim de detenție.

S-a dispus emiterea mandatului de executare la data rămânerii definitive a prezentei hotărâri.

În baza art. 274 alin. (1) C. pr. pen. inculpatul a fost obligat la plata sumei de 900 lei cheltuieli judiciare avansate de stat.

Împotriva acestei sentințe a declarat apel inculpatul XX solicitând reducerea pedepsei aplicate de instanța de fond și schimbarea modalității de executare.

Examinând legalitatea și temeinicia hotărârii apelate, în raport de criticile formulate, cât și sub toate aspectele de fapt și de drept, în temeiul dispozițiilor art. 417 alin. (2) C. pr. pen., Curtea a admis ca fondat apelul declarat de inculpatul XX, pentru următoarele considerente:

Curtea raportat la motivele de apel formulate și a argumentelor prezentate de apelantul XX, a apreciat că hotărârea instanței de fond este legală și sub toate aspectele, fiind rezultatul unei analize amănunțite și complete a mijloacelor de probă administrate, a unei interpretări juste și corecte a acestor probe și a dispozițiilor legale incidente, și cuprinde o expunere clară a argumentelor reținute și o motivare concisă și coerentă, dar este netemeinică raportat la modalitatea de executarea a pedepsei stabilite de către instanța de fond.

În acest sens, s-a constatat că apelantul inculpat XX a înțeles să beneficieze de judecarea cauzei în condițiile art. 374 alin. (4) C. pr. pen. raportat la prevederile art. 375 C. pr. pen., iar prima instanță a constatat existența faptei reținute în sarcină apelantului inculpat sub aspectul laturii obiective, a elementului material al infracțiunii și sub aspectul laturii subiective, sens în care a dispus condamnarea acestuia.

Curtea a constatat faptul că instanța de fond a făcut referiri concrete cu privire la elementele de fapt reținute, precum și analiza probelor care au servit ca temei la adoptarea soluției în cauză.

Realizând propriul examen al materialului probator administrat în cauză, Curtea a constatat că în data de 25.04.2020, în jurul orei 10.27, lucrători din cadrul Poliției mun. P. – Biroul Rutier, aflați în exercitarea atribuțiilor de supraveghere și control al traficului rutier, au oprit pe strada ... autoturismul marca ..., cu numărul de înmatriculare ... condus de apelantul inculpat XX, acesta având o alcoolemie de 2,52 g‰.

Curtea raportat la probele administrate în cauză, pe parcursul urmăririi penale și la instanța de fond a constatat existența faptei reținută în sarcină apelantului inculpat XX, comiterea faptei de către acesta cu forma de vinovăție prevăzută de lege și inexistența vreunei cauze justificative sau de neimputabilitate.

Curtea analizând în concret apelul declarat în cauză, l-a apreciat ca fondat, în parte.

În acest sens, Curtea a constatat că instanța de fond a făcut o corectă aplicare a prevederilor art. 74 C. pen. la stabilirea cuantumului pedepsei aplicate apelantului inculpat XX, având în vedere împrejurările și modul de comitere a infracțiunii, mijloacele folosite, starea de pericol creată pentru valoarea ocrotită, natura și gravitatea rezultatului produs ori a altor consecințe ale infracțiunii, motivul săvârșirii infracțiunii și scopul urmărit, natura și frecvența infracțiunilor care constituie antecedente penale ale infractorului, conduita după săvârșirea infracțiunii și în cursul procesului penal și nivelul de educație, vârsta, starea de sănătate, situația familială și socială.

Individualizarea pedepsei este un proces obiectiv, de evaluare a tuturor elementelor circumscrise faptei și autorului, având ca finalitate stabilirea unei pedepse în limitele prevăzute de lege.

Un rol primordial în aprecierea stabilirii și aplicării pedepsei îl are pericolul social al faptei, sens în care valorile ocrotite de legea penală trebuie evidențiate atât pentru restabilirea ordinii de drept, cât și pentru reeducarea inculpatului, iar pentru ca pedeapsa să-și realizeze funcțiile și scopul avute în vedere de legiuitor, aceasta trebuie să corespundă sub aspectul duratei și naturii sale, gravității faptei comise, potențialului de

pericol social, pe care, în mod real îl prezintă persoana inculpatului, precum și aptitudinii acestuia de a se îndrepta sub influența sancțiunii.

Ca măsură de constrângere, pedeapsa are, pe lângă scopul său represiv și o finalitate de exemplaritate, concretizând dezaprobarea legală și judiciară atât în ceea ce privește fapta penală săvârșită, cât și în ceea ce privește comportarea făptuitorului.

Pe de altă parte, pedeapsa și modalitatea de executare a acesteia trebuie individualizate în așa fel încât inculpatul să se convingă de necesitatea respectării legii penale și evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte similare.

Curtea a apreciat că dozarea pedepsei aplicate inculpatului apelant XX, a fost făcută cu respectarea dispozițiilor legale, corect reținute de instanța de fond, care a făcut aplicarea prevederilor legale, privind procedura recunoașterii învinuirii, pedeapsă aplicată fiind apropiată de minimul redus, dar în privința modului de executare a pedepsei raportat la atitudinea de regret și recunoaștere a faptei, lipsa antecedentelor penale și declarația dată în fața instanței de apel, prin care precizează că este de acord să presteze muncă neremunerată în folosul comunității dacă va fi găsit vinovat, apreciază că se impune aplicarea prevederilor art. 91 C. pen., privind suspendarea sub supraveghere a executării pedepsei.

În consecință, Curtea a menținut pedeapsa de 1 an închisoare aplicată de care instanța de fond inculpatului XX, pentru săvârșirea infracțiunii de conducere a unui vehicul sub influența alcoolului sau a altor substanțe, prev. de art. 336 alin. (1) C. pen.

În baza art. 91 C. pen. a dispus suspendarea executării sub supraveghere a pedepsei de 1 an închisoare aplicată în cauză pe o perioadă de 3 ani, termen de supraveghere stabilit în condițiile art. 92 alin. (1) C. pen.

În baza art. 93 alin. (1) C. pen., pe durata termenului de supraveghere, a luat față de inculpat următoarele măsuri de supraveghere:

1. Să se prezinte la serviciul de probațiune, la datele fixate de acesta;
2. Să primească vizitele consilierului de probațiune desemnat cu supravegherea sa;
3. Să anunțe, în prealabil, schimbarea locuinței și orice deplasare care depășește 5 zile;
4. Să comunice schimbarea locului de muncă;
5. Să comunice informații și documente de natura a permite controlul mijloacelor sale de existență.

În baza art. 93 alin. (2) lit. b) C. pen., a impus condamnatului să frecventeze un program de reintegrare socială derulat de către serviciul de probațiune sau organizate în colaborare cu instituții din comunitate.

În baza art. 93 alin. (3) C. pen., pe parcursul termenului de supraveghere, s-a dispus ca inculpatul să presteze o muncă neremunerată în folosul comunității pe o perioadă de 60 de zile în cadrul Primăriei Comunei B., jud. P. sau în cadrul Scolii ... din comuna B., jud. P..

În baza art. 404 alin. (2) C. pr. pen. a pus în vedere inculpatului consecințele prev. de art. 96 C. pen. în cazul nerespectării măsurilor de supraveghere dispuse sau în cazul săvârșirii de noi infracțiuni, situații care vor atrage revocarea suspendării executării pedepsei sub supraveghere.

A menținut celelalte dispoziții ale sentinței penale atacate, care nu sunt contrare prezentei decizii.

[3]. Admitere apel – desființare în parte sentința penală apelată și rejudecând în baza art. 91 C. pen. a dispus suspendarea executării sub supraveghere a pedepsei

Index tematic: Cod penal

Legislație relevantă: art. 91 C. pen.; art. 220 C. pen.

Rezumatul problemei de drept

Curtea a apreciat că deși dozarea pedepsei aplicate inculpatului și modalitatea de executare a acesteia de către instanța de fond prin raportare la probele existente în cauză la momentul pronunțării soluției de condamnare a apelantului inculpat este corect individualizată, raportat la probele noi administrate în fața instanței de control judiciar consideră că scopul educativ/preventiv al acesteia poate fi atins și fără executarea acesteia în regim privativ de libertate, având în vedere considerentele mai sus expuse privitoare la pedeapsă ce va fi aplicată în cauză.

Curtea a dat eficiență în principal atitudinii de recunoaștere și regret a faptei, așa cum a rezultat din declarația dată de inculpat în fața instanței de fond, de acordul exprimat tot cu această ocazie de a presta muncă neremunerată în folosul comunității, prin raportare și la gradul de pericol social concret al faptei deduse judecării în prezenta cauză și implicarea inculpatului în viața minorului rezultat din relația acestuia cu partea civilă, sens în care a făcut aplicarea prevederilor art. 91 C. pen., în privința pedepsei ce i s-a aplicat în cauză.

Identificare

Curtea de Apel Ploiești – Secția penală și pentru cauze cu minori și de familie
Decizia penală nr. 1609 din data de 21 decembrie 2023

Prin sentința penală nr. 102/20.06.2023 pronunțată de Judecătoria ... s-au dispus următoarele:

În baza art. 220 alin. (1), alin. (2), alin. (4) lit. e) și alin. (5) lit. e) C. pen. cu aplicarea art. 35 alin. (1) C. pen. și art. 374 alin. (4), art. 375 și art. 396 alin. (10) C. pr. pen., a condamnat pe inculpatul X.X., la pedeapsa de 3 ani și 4 luni închisoare, în regim de detenție.

În baza art. 45 alin. (1) C. pen., pe lângă pedeapsa principală de mai sus, a aplicat inculpatului X.X. pedeapsa complementară a interzicerii exercitării drepturilor prevăzute de art. 66 alin. (1) lit. a) și b) C. pen., respectiv a dreptului de a fi ales în autoritățile publice și în orice alte funcții publice și a dreptului de a ocupa o funcție care implică exercițiul autorității de stat, pe o perioadă de 3 ani, a cărei executare va avea loc în condițiile art. 68 alin. (1) lit. (c) C. pen.

În baza art. 45 alin. (5) cu referire la alin. (1) al aceluiași articol din Codul penal, pe lângă pedepsele de mai sus, a aplicat aceluiași inculpat pedeapsa accesorie a interzicerii exercitării drepturilor prevăzute de art. 66 alin. (1) lit. (a) și (b) C. pen., a căror exercitare a fost interzisă ca pedeapsă complementară, a cărei executare va avea loc în condițiile art. 65 alin. (3) C. pen.

În baza art. 397 alin. (1) și art. 19, alin. (1), alin. (5), art. 25 C. pr. pen. raportat la art. 1349 la art. 1357 C. civ., a admis în parte acțiunea civilă și a obligat inculpatul la plata sumei de 3000 lei către partea civilă Y.Y., reprezentând despăgubiri morale.

În baza art. 274 alin. (1) C. pr. pen., a obligat inculpatul X.X. la plata sumei de 600 lei cheltuieli judiciare către stat.

Onorariile apărătorilor desemnați din oficiu inculpatului și persoanei vătămate în cursul camerei preliminare și al judecății, în sumă de 1622 lei, conform delegației seria ..., nr. .../2023, respectiv, în sumă de 1020 lei, conform delegației seria ..., nr. .../2023, s-au avansat din fondurile Ministerului Justiției și au rămas în sarcina statului conform art. 274 alin. (1) teza finală C. pr. pen.

Împotriva acestei sentințe a formulat calea de atac a apelului inculpatul X.X. conform motivelor susținute pe larg cu ocazia dezbaterilor, astfel cum sunt consemnate în încheierea din data de 23 noiembrie 2023, care face parte integrantă din prezenta decizie, solicitând în esență desființarea în parte a hotărârii penale apelate și rejudecând pe fond, să se dispună o soluție de condamnare la pedeapsa închisorii sub minimul special prevăzut de lege, iar ca modalitate de executare suspendarea executării sub supraveghere conform art. 91 C. pen.

Curtea, examinând sentința apelată în raport de criticile formulate, de actele și lucrările dosarului, dar și din oficiu, sub toate aspectele de fapt și de drept, conform art. 417 alin. (2) C. pr. pen., a constatat că apelul este fondat, urmând a fi admis ca atare, pentru considerentele ce succed:

Prin sentința penală apelată, față de apelantul inculpat X.X. s-a dispus condamnarea la pedeapsa de 3 ani și 4 luni închisoare, în regim de detenție, pentru săvârșirea infracțiunii de act sexual cu un minor.

Curtea a constatat că apelantul inculpat a recunoscut comiterea faptei deduse judecății, iar instanța de fond a dispus condamnarea acestuia raportat la probele administrate în cauză, situația de fapt fiind corect stabilită de către această.

Curtea reanalizând întreg materialul probator administrat în cauză a constatat existența infracțiunii reținută în sarcina apelantului inculpat, prin actul de sesizare a instanței, comiterea faptei de către acesta cu forma de vinovăție prevăzută de lege, intenție indirectă, și inexistența vreunei cauze justificative sau de neimputabilitate.

Curtea analizând în concret criticile formulate a apreciat întemeiat apelul declarat în cauză, prin raportare la probele noi administrate în fața instanței de control judiciar.

A reținut Curtea că din declarația părții civile Y.Y. a rezultat faptul că inculpatul a depus eforturi pentru a diminua consecințele faptei sale. Astfel, deși nu mai are nicio legătură cu partea civilă, acesta o ajută în privința creșterii și educării minorului născut din relația dintre cei doi, copilul adresându-i-se inculpatului cu apelativul tată, fapt ce denotă o responsabilizare din partea acestuia cu privire la copil, drept pentru care Curtea a reținut în încadrarea juridică a faptei pentru care a fost trimis în judecată apelantul inculpat X.X. și prevederile art. 75 alin. (2) lit. a) C. pen.

Analizând critica privind quantumul pedepsei aplicate, Curtea a constatat că instanța de fond la momentul analizării probelor avute în vedere pentru condamnarea apelantului inculpat, a făcut o corectă aplicare a prevederilor art. 74 C. pen. la stabilirea quantumului pedepsei aplicate inculpatului apelant, pentru faptă dedusă judecății, având în vedere împrejurările și modul de comitere a infracțiunii, mijloacele folosite, starea de pericol creată pentru valoarea ocrotită, natura și gravitatea rezultatului produs ori a altor consecințe ale infracțiunii, motivul săvârșirii infracțiunii și scopul urmărit, natura și frecvența infracțiunilor care constituie antecedente penale ale infractorului, conduita după săvârșirea infracțiunii și în cursul procesului penal și nivelul de educație, vârsta, starea de sănătate, situația familială și socială.